

Datum van inontvangstneming : 14/09/2020

Zaak C-357/20

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

31 juli 2020

Verwijzende rechter:

Verwaltungsgericht Wien (Oostenrijk)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

10 juli 2020

Verzoekende partij:

IE

Verwerende partij:

Magistrat der Stadt Wien (Oostenrijk)

Voorwerp van het hoofdgeding

Bouwproject – Natuurbehoud – Voortplantings- en rustplaatsen – Ingreep, beschadiging of vernieling

Voorwerp en rechtsgrondslag van de verwijzingsbeslissing

Uitlegging van richtlijn 92/43/EEG (habitatrichtlijn), artikel 267 VWEU

Prejudiciële vragen

- 1) Hoe moet het begrip „voortplantingsplaats” in de zin van artikel 12, lid 2, onder b), van de habitatrichtlijn worden opgevat en hoe moet een „voortplantingsplaats” ten opzichte van andere plaatsen ruimtelijk worden afgebakend?

- 2) Aan de hand van welke factoren moet worden vastgesteld of het bestaan van een voortplantingsplaats temporeel beperkt is en, zo ja, voor welke periode?
- 3) Aan de hand van welke criteria moet worden vastgesteld of een voortplantingsplaats is beschadigd of vernield door een bepaald handelen of nalaten?
- 4) Aan de hand van welke criteria moet worden vastgesteld of een „rustplaats” in de zin van artikel 12, lid 2, onder b), van de habitatrichtlijn is beschadigd of vernield?

Aangevoerde bepalingen van Unierecht

Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (habitatrichtlijn), artikelen 2, 12, 16 en 23 alsook bijlage IV

Aangevoerde bepalingen van nationaal recht

Wiener Naturschutzgesetz (Weense natuurbeschermingswet), §§ 4, 5, 7, 9, 10 en 49 alsook de bijlage

Korte uiteenzetting van de feiten en van de procedure

- 1 Het Verwaltungsgericht Wien (bestuursrechter in eerste aanleg Wenen, Oostenrijk) moet een bezwaar tegen een door een bestuurlijke strafinstantie opgelegde geldboete behandelen.
- 2 Verzoeker is werknemer van een projectontwikkelaar, dat wil zeggen van een onderneming die met de planning en organisatie van een bouwproject door derde ondernemingen was belast. Omdat verzoeker binnen de betrokken onderneming een bijzondere leidinggevende positie inneemt, moeten eventuele inbreuken welke die onderneming maakt op de voorschriften van de Weense natuurbeschermingswet aan hem worden toegerekend wanneer hij niet aannemelijk kan maken dat hij alles heeft gedaan om die inbreuken te voorkomen.
- 3 Verzoeker wordt de vernieling dan wel beschadiging van een rust- en/of voortplantingsplaats van veldhamsters en dus schending van § 10, lid 3, punt 4, van de Weense natuurbeschermingswet verweten. Bij deze bepaling is artikel 12, lid 1, onder d), van de habitatrichtlijn omgezet. Derhalve hebben de in de Weense natuurbeschermingswet gebezigde begrippen „rustplaats”, „voortplantingsplaats”, „beschadiging” en „vernieling” dezelfde betekenis als de overeenkomstige begrippen van de habitatrichtlijn. De uitlegging van deze begrippen van artikel 12, lid 1, onder d), van de habitatrichtlijn is dan ook beslissend voor de uitkomst van het hoofdgeding.

Voornaamste argumenten van partijen in het hoofdgeding

- 4 Verzoeker wordt verweten dat door zijn toedoen de projectontwikkelaar een bouwbedrijf heeft opgedragen bouwwerkzaamheden te verrichten die hebben geleid tot de vernieling of beschadiging van een rust- en/of voortplantingsplaats van veldhamsters, waardoor inbreuk is gemaakt op de verbodsbepaling van § 10, lid 3, punt 4, van de Weense natuurbeschermingswet.
- 5 Verzoeker betwist dat er een rust- en/of voortplantingsplaats van veldhamsters is vernield of beschadigd.

Korte uiteenzetting van de motivering van de prejudiciële verwijzing

- 6 Verduidelijkt moet, net zoals in de procedure met betrekking tot zaak C-477/19, worden hoe de begrippen „rustplaats”, „voortplantingsplaats”, „beschadiging” en „vernieling” in artikel 12, lid 1, onder d), van de habitatrichtlijn moeten worden uitgelegd.
- 7 Volgens de verwijzende rechter is het tevens van belang om deze begrippen ten opzichte van elkaar af te bakenen. Aangezien § 10, lid 3, punt 4, van de Weense natuurbeschermingswet uit vier opzichzelfstaande strafbare feiten bestaat (beschadiging van een rustplaats, vernieling van een rustplaats, beschadiging van een voortplantingsplaats, vernietiging van een voortplantingsplaats), moet elke inbreuk immers afzonderlijk worden bestraft.
- 8 Volgens de verwijzende rechter is in het arrest in zaak C-477/19 met name niet verduidelijkt hoe een voortplantingsplaats van veldhamsters ruimtelijk en temporeel moet worden afgebakend.
- 9 Wat de ruimtelijke afbakening betreft, rijst de vraag of onder een „voortplantingsplaats” uitsluitend de hamsterburcht moet worden verstaan of ook de omgeving daarvan (en, zo ja, in welke omvang).
- 10 Wat de temporele afbakening betreft, rijst de vraag hoelang een plaats als „voortplantingsplaats” moet worden gekwalificeerd. In dit verband is niet duidelijk of daarbij de daadwerkelijke dan wel de denkbare periode van bewoning en van afhankelijkheid van de jongen relevant is.